

nie **ZNANI**
un **KNOWN**

nie ZNANI *un* KNOWN

Artzin dla każdego z jego twórców będzie czymś innym.

Dla jednych będzie wyrazem artystycznym, dla innych - szansą na spróbowanie czegoś nowego, a dla jeszcze kogoś będzie to możliwość stania się bardziej rozpoznawalnym. Jakiegokolwiek motywacji by w tym nie było, każdego z naszych twórców łączy jedna rzecz - każdy z nas włożył część siebie, żeby stworzyć coś, co z dumą chcielibyśmy zaprezentować naszym czytelnikom.

Natalia Borewicz

Artzin will be something different for each of its creators.

For some, it will be a mean of artistic expression, for others, a chance to try something new, and for someone else, it will be an opportunity to become more recognisable. Whatever the motivation, each of the creators has one thing in common - each of us has put in a little bit of ourselves to create something that we are proud to present to our readers.

Zofia Kruger Żaba

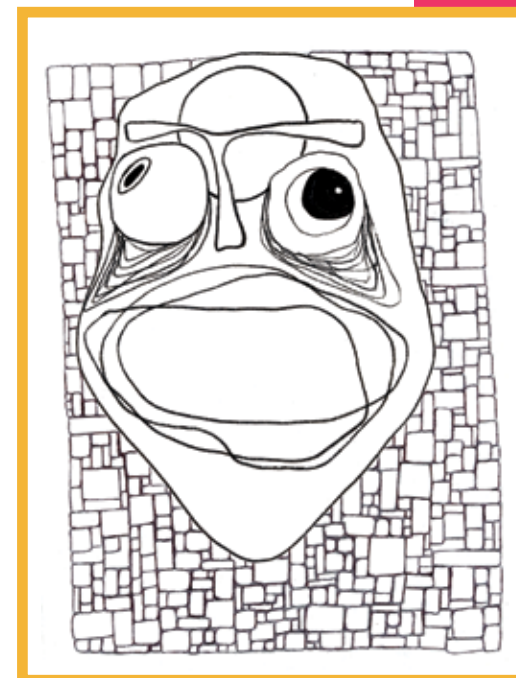
Jestem Żaba, mam 15 lat, uczęszczam do Liceum Plastycznego ANIMATOR w Gliwicach. W mojej twórczości staram się abstrakcyjnie przedstawić rzeczywistość jaką widzę na co dzień. Moim celem jest wzbudzać w ludziach emocje, te pozytywne i negatywne. Chcę, żeby pojawiła się w nich personalna refleksja podczas oglądania moich prac i coś wniosła do ich światopoglądu.

I am Żaba, I am 15 years old, I go to ANIMATOR art high school in Gliwice.

In my work I try to present the reality I see every day in an abstract way.

I want to evoke emotions in people, the positive and negative alike.

I want to induce some personal reflection in those watching my works and influence their worldview.

wziąć pod uwagę nie tylko to, jak dane ubranie prezentuje się na modelu, ale również wizerunek marki. To praca niezwykle kreatywna, wymagająca otwartego umysłu i gotowości na niespodziewane sytuacje. Fotograf zatrzymuje chwile warte upamiętnienia, zapisuje emocje – również te ukryte pod warstwą niepewności. Na tym jednak nie kończy się jego rola. Coraz częściej fotografowie zajmują się także obróbką zdjęć: wydobywają kolory, usuwają z fotografii to, co zbędne. Taka praca nad zdjęciem może trwać nawet kilka godzin. Ale, jak przekonują fotografowie i nasza fotografka, warto!

**Reporter Patryk Skowroń
w wywiadzie z fotografką
Magdaleną Zieleńską**

Magdalena Zieleńska

Chcielibyśmy przedstawić Państwu Magdalenę Zieleńską, młodą i, jak na swój wiek, doświadczoną artystkę, która w tym roku będzie świętować osiemnaste urodziny. Magda jest bardzo empatyczną osobą, ma czułe oko i dostrzega w ludziach to, czego inni nie widzą. Ta otwartość na człowieka, jego myśli i emocje, przydają się jej zarówno w życiu prywatnym, jak i zawodowym. Od kilku lat Magda fotografuje świat. Zapytana, kiedy zaczęła się jej fascynacja fotografią, modelingiem, nie potrafi odpowiedzieć. Pamięta, że w młodości lubiła robić zdjęcia kwiatkom. Już wtedy zastanawiała się, jak dobrze ująć dany obiekt, jak dobrze dokonać obróbki fotografii. Pierwsza poważna sesja? Początek liceum. Postaramy się przybliżyć, na czym polega praca fotografa i stylisty.

Zacznijmy od stylisty. Jego rola na sesjach zdjęciowych zależy od zadania, jakie otrzyma – wypromować modela czy markę ubrań. W tym pierwszym przypadku sprawa jest prosta: stylistka wybiera strój korzystny dla modela. Ubranie powinno podkreślać wyjątkowość osoby fotografowanej, być niebanalne i ciekawe. Jeśli natomiast celem jest promocja samego stroju, stylistka powinien

Let us introduce Magdalena Zieleńska, a young and already experienced artist who will celebrate her eighteenth birthday this year. Magda has a lot of empathy, a sensitive eye and the ability to see in people what others do not see. This openness to people, their thoughts and emotions, comes in handy in both her private and professional life. For a few years, Magda has been photographing the world. When asked, she cannot say when her fascination with photography and modelling started. She remembers enjoying taking pictures of flowers when she was younger. Even then, she was already thinking about how to capture a good frame and process a photograph well.

Her first serious session? At the beginning of high school.

We will try to explain what the work of a photographer and stylist is all about.

Let's start with the stylist. His role at photo sessions depends on whether the task is to promote the model or the clothing brand. If the former is the case, the whole thing is simple: the stylist chooses an outfit that suits the model. The clothing should emphasise the uniqueness of the photographed person, be original and interesting. If, on the other hand, the aim is to promote the outfit itself, the stylist should take into account not only how it looks on the model, but also the brand image. It is a highly creative job, requiring an open mind and a readiness for unexpected situations.

The photographer captures moments worth commemorating, records emotions - also those hidden under a layer of uncertainty. However, his role does not end there. Increasingly, photographers are also processing images: bringing out the colours or removing the unnecessary elements. Such work on a photo can take up to several hours. But photographers, including our photographer, are convinced - it's worth it.

**Reporter Patryk Skowroń in an interview
with photographer Magdalena Zieleńska**

nie ZNANI

Fotografie, które mogą Państwo oglądać na kolejnych stronach gazety, są efektem sesji zdjęciowej inspirowanej grecką rzeźbą pochodzącą z okresu archaicznego.

Dlaczego sięgnęłam po taką inspirację? Dzisiejsza młodzież jest bardzo eklektyczna. Pod różnymi względami. Łączy w sobie różne, często niejednorodne cechy, style, idee, poglądy i to właśnie chciałam uwiecznić na fotografiach. Modele, przedstawieni na zdjęciach, są młodymi ludźmi, żyjącymi w tym samym czasie, w XXI wieku.

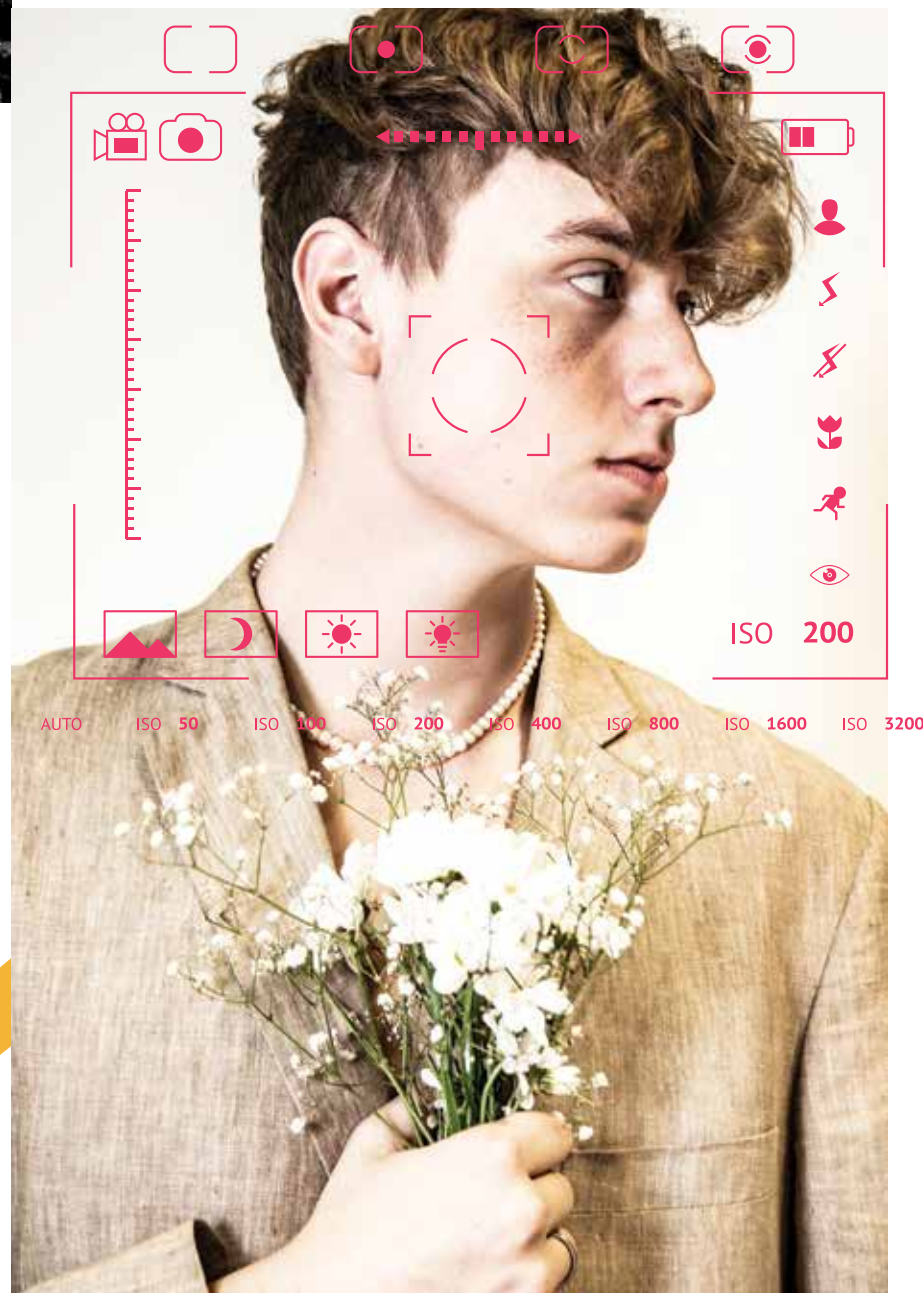
Modelka ma tylko lekko uniesione kąciaki ust – ten subtelny uśmiech nawiązuje do „archaicznego” uśmiechu greckiej rzeźby. Nieprzypadkowa jest również kolorystyka ubrań modeli. Podstawowym budulcem rzeźb antycznych był najczęściej kamień lub wapień. Materiały te wyróżniają się barwą w różnych odcieniach beżu, stąd też takie kolory strojów.

Na fotografiach ukryłam pewne symbole, które mają ogromne znaczenie w ukazaniu eklektyczności człowieka.

Postacie na fotografiach są pewne siebie. Model swoim mocnym spojrzeniem budzi respekt, a modelka – hipnotyzuje. Oboje trzymają w dłoniach bukiet kwiatów. Składa się on z gipsówki, czyli symbolu niewinności, margaretki, która oznacza delikatność, wrażliwość i namiętność, oraz perły – symbolu bogactwa, szczęścia.

Każdy człowiek ukrywa w sobie symbolikę – pewne niewyrażone emocje, historie, które czekają na opowiedzenie, cechy charakteru możliwe do odkrycia jedynie przy bliższym poznaniu. Fotografia to sztuka, której nie ograniczają słowa, dlatego może ona sięgnąć do samej głębi i poszukać prawdy o człowieku w jego gestach, spojrzeniach i nieśmiały uśmiechach.

Opowiedziała Magdalena Zieleńska

The photographs you can see on the following pages are the result of a photo session inspired by Greek sculpture from the archaic period.

Why did I look for inspiration there? Today's youth are very eclectic. In various respects. They have different, often heterogeneous character traits, styles, ideas, views, and this is what I wanted to capture in the photographs. The models shown in the photos are contemporary, 21-century young people.

The model slightly rises the corners of her mouth - this subtle smile alludes to the 'archaic' smile of Greek sculpture. The colours of the models' clothes were carefully chosen, too. The basic material for ancient sculptures was usually stone or limestone. In terms of colour, they come in various shades of beige, hence the colours of the outfits.

I have hidden certain symbols in the photographs which are of great importance in showing the eclectic nature of man. The photographed people look confident. The powerful gaze of the male model is awe-inspiring, while the female eyes are mesmerising. Each of them is holding a bouquet of flowers, which consists of gypsophila, a symbol of innocence, oxeye daisies – associated with delicacy, sensitivity and passion, and a pearl – a symbol of wealth and happiness.

Every person has a hidden symbolism - some unexpressed emotions, stories waiting to be told, character traits that can only be discovered on closer acquaintance. Photography is an art that is not limited by words, so it can reach to the core and search for the truth about a person in their gestures, glances and shy smiles.

Told by Magdalena Zieleńska

un KNOWN

Katarzyna KAPCIA

Na sesji zdjęciowej w roli modelki wystąpiła piękna Katarzyna Kapcia, 17-letnia uczennica klasy o profilu humanistycznym w Liceum Ogólnokształcącym „Animator”. Kasia od dziecka ma do czynienia z różnymi dziedzinami sportu. Ale to nie jedyna jej pasja. Wielokrotnie, z niezwykłym zaangażowaniem, opowiadała mi też o podróżach. Odwiedzanie nowych miejsc, zwiedzanie świata sprawia jej ogromną przyjemność! Od pewnego czasu Kasia fascynuje się modą, stąd zainteresowanie modelingiem. Zapytana, jak wrażenia po pierwszej sesji zdjęciowej, odpowiedziała, że początki były trudne. Na szczęście stres szybko opadł, a zostało tylko skupienie. Modelka podkreślała również, że współpraca z całą grupą pracującą przy sesji była bardzo dobra i chętnie znowu wzięłaby udział w podobnym projekcie.

- Twórcze działanie w takiej ekipie to sama przyjemność! - mówiła.

The model for the photo session was the beautiful Katarzyna Kapcia, a 17-year-old student in the class with an extended curriculum in humanities at the “Animator” Secondary School. Kasia has been doing various sports since she was a child. But sport is not her only passion. On many occasions and with great excitement, she told me about her travels. Visiting new places, exploring the world gives her enormous pleasure! For some time, Kasia has been fascinated by fashion, hence her interest in modelling. Asked about her impressions from her first photo shoot, she said the beginnings were difficult. Fortunately, the stress quickly subsided and only concentration remained. She also emphasised that the cooperation with the entire team working on the session was very good and she would be happy to take part in a similar project again.

- Creative work in such a team is a pleasure! - she said.

Michał Korolewicz

Drugim bohaterem zdjęć jest Michał Korolewicz – 17-letni uczeń Liceum Ogólnokształcącego „Animator”, uczęszczający do klasy o profilu psychokryminalistyka. Michał w studiu czuł się jak ryba w wodzie. Nie było po nim widać stresu czy obawy przed tym, co się wydarzy. Nawet podczas wymagającej charakteryzacji zachował spokój i co ważne – był otwarty na metamorfozę. Zapytany, dlaczego został modelem, odpowiedział, że zawsze coś ciągnęło go do modelingu, więc jeśli dostał taką szansę uznał, że należy ją wykorzystać.

The second model is Michał Korolewicz - a 17-year-old student of the „Animator” Secondary School, attending a class with a psycho-criminology curriculum. In the studio he felt in his element. He showed no signs of stress or anxiety. Even during the demanding make-up session, he remained calm and, more importantly, was ready to undergo a metamorphosis. When asked why he became a model, he said that there had always been something that had drawn him to modelling, so when he was given the chance, he felt it was important to take it.

Patryk Skowroń

Prezentuję również Patryka Skowronia - dobrego rozmówcę, ale i słuchacza. Patryk interesuje się sportem, lecz ostatnio zaciekało go również dziennikarstwo. Wcielił się w rolę reportera i przeprowadził ze mną wywiad. Ten młody, początkujący dziennikarz jest 16-letnim uczniem Liceum Ogólnokształcącego „Animator”, w klasie o profilu psychokryminalistyka.

Bohaterów projektu przybliżyła Magdalena Zieleńska

I would also like to introduce Patrick Skowroń - a good interlocutor and a listener alike. Patryk is keen on sport, but recently he has also become interested in journalism. He took on the role of a reporter and interviewed me. This young up-and-coming journalist is a 16-year-old student of the „Animator” High School, in a class with a psycho-criminology curriculum.

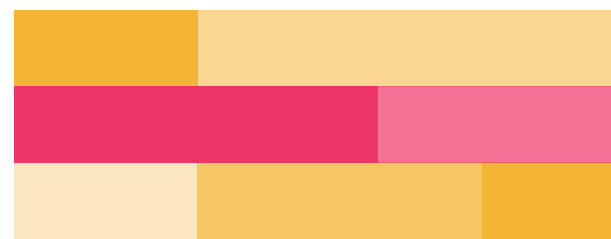
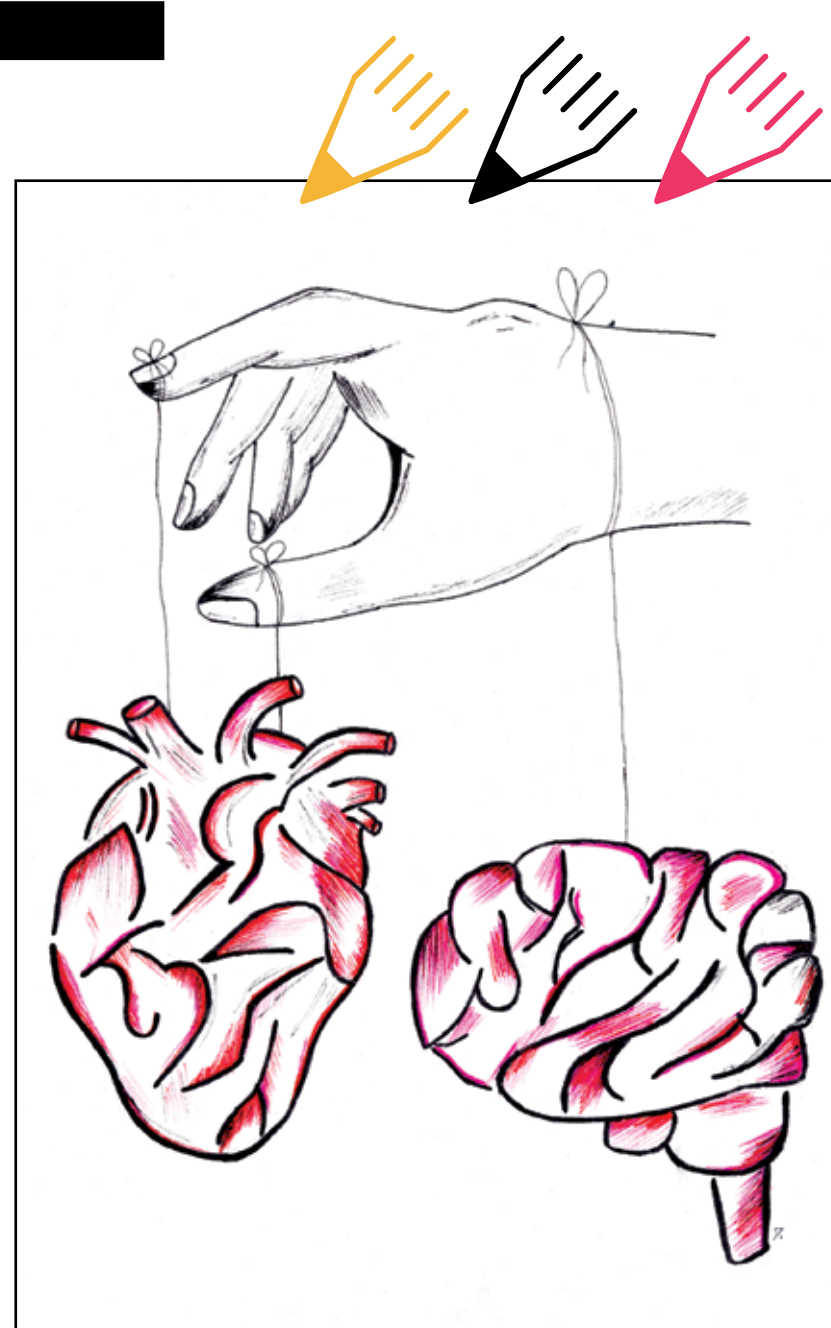
The project participants were presented by Magdalena Zieleńska.

ART

Aspirująca artystka z pierwszej klasy liceum, empatyczna i wrażliwa. Devyn jest również bardzo ambitna, bierze dużo na swoje barki, jednak dzięki swojej determinacji zwykle dopina swego.

Emilia (Devyn) Czernek

An aspiring artist in her first year of high school, full of empathy and sensitivity. Devyn is also very ambitious and takes a lot on her shoulders, but with her determination she usually gets her way.

Mikołaj WOSZCZYK

DI: G SMALL 22

DI: G SMALL 22

Natalia **BOREWICZ**

Urodzona 8 maja 2003 roku w Gliwicach. Uczęszcza do Liceum Sztuk Plastycznych na kierunku techniki malarstwa i pozłotnictwa. Autorka tekstów dla ARTzinu unKNOWN.

Sztuka rozmowy

O kulcie zapierdolu

Z jakiegoś powodu prawo do bycia zmęczonym przysługuje tym, co zapieprzają jak głupi. Co prawda nie jestem typem osoby, która najpierw siedzi 8 godzin w szkole, a potem kolejne 8 w pracy, żeby po powrocie do domu zakuwać do jutrzejszego sprawdzianu z matmy, ale ja, jak i wielu innych, mam prawo do własnego zmęczenia.

W wielu kulturach, i niestety też naszej, istnieje dziwne zjawisko piśzczotliwie nazywane kultem zapierdolu. Wygrywa ten, kto będzie spać najkrócej, a potem zabierze się do ciężkiej pracy, po której będzie chciał umrzeć.

Co ciekawe, niektórzy roszczą sobie prawo do mówienia, kto może być zmęczony swoją pracą, a kto nie. Chyba większość uczniów kiedyś spotkała się ze stwierdzeniem, że nie mają czym być zmęczeni, bo w szkole to się tylko siedzi w ławce i nie zawsze słucha, bo większość czasu przesiaduje się na telefonach.

Z zewnątrz szkoła wcale nie wygląda na wymagającą, siedzisz w ławce i słuchasz, co klepie nauczyciel, czasem wpadnie jakaś kartkówka, ale jak się słucha, to się wie, co napisać. Gdyby to była prawda, nie mielibyśmy o czym rozmawiać. W rzeczywistości

jest to bardzo ciężka praca dla naszego mózgu, który pracuje bez przerwy, na pełnych obrotach. Nie zdajemy sobie sprawy, jak mózg jest bombardowany setkami tysięcy informacji, które potem przetwarza. W dzisiejszych czasach ilość przyswajanych informacji ma objętość ok. 100 tysięcy słów, można to porównać do sytuacji, gdyby ktoś mówił do nas 12 godzin bez przerwy. Same lekcje - 10 godzin po 45 minut dają wynik 7,5 godziny przyswajania wiedzy, plus musi być miejsce na bez przerwy docierające bodźce, mózg musi dać nam znać, jeśli coś będzie nie tak, nie mówią o odbiorze mediów, od których nie da się uciec.

Nic dziwnego, że po całym dniu, mózg nie wyrabia i nie kojarzy połowy rzeczy, które usłyszał w ciągu dnia. A człowiek nie myśli o niczym innym niż tylko o pójściu spać. Drodzy czytelnicy, pamiętajcie, że jesteście tylko ludźmi, macie prawo do swojego zmęczenia, a praca ponad siły niesie za sobą jedynie frustrację i poczucie winy, że zamiast pracować, to się objam.

Born 8 May 2003 in Gliwice. She attends the Secondary School of Fine Arts, specialising in painting and gilding techniques. She writes texts for unKNOWN ARTzine

Art of conversation

On the cult of working fucking hard

For some reason, the right to be tired is given to those who work their butts off. I am certainly not the type of person who stays for 8 hours at school and then spends another 8 at work only to cram for tomorrow's maths test when I get home, but, like many others, I have the right to be tired.

In many cultures, ours included, there is a strange phenomenon tenderly referred to as the cult of working fucking hard. The winner is the one who sleeps the shortest and then works so hard that all they want to do next is to die. Interestingly enough, some people give themselves the right to decide who may or may not be tired of their work. I think most students have at some point heard that they have nothing to be tired of, because at school you just sit by a desk and don't always listen, most of the time staring into your phone. From the outside, school does not seem to be demanding, you just sit at a desk and listen to what the teacher is saying, sometimes a test will come up, but if you pay attention, you know what to write. If that was true, I would have no point

to make. In reality, school does put an enormous strain on your brain, working non-stop, at full speed. We don't realise how the brain is bombarded with hundreds of thousands of pieces of information which it then processes.

The amount of information we absorb nowadays translates into around 100 000 words, which can be compared to someone talking to you for 12 hours straight. The lessons alone - ten 45-minute classes - amount to 7.5 hours of learning, plus there has to be room for the constant flow of stimuli, the brain has to let us know if something goes wrong, and finally there is the inescapable media input. No wonder that after a whole day, the brain doesn't work properly and cannot process half of what it has heard during the day. And one thinks of nothing else but going to bed.

Dear readers, remember that you are only human, you have the right to feel tired, and working beyond your means only brings frustration and the guilty realisation that you are slacking off instead of working.

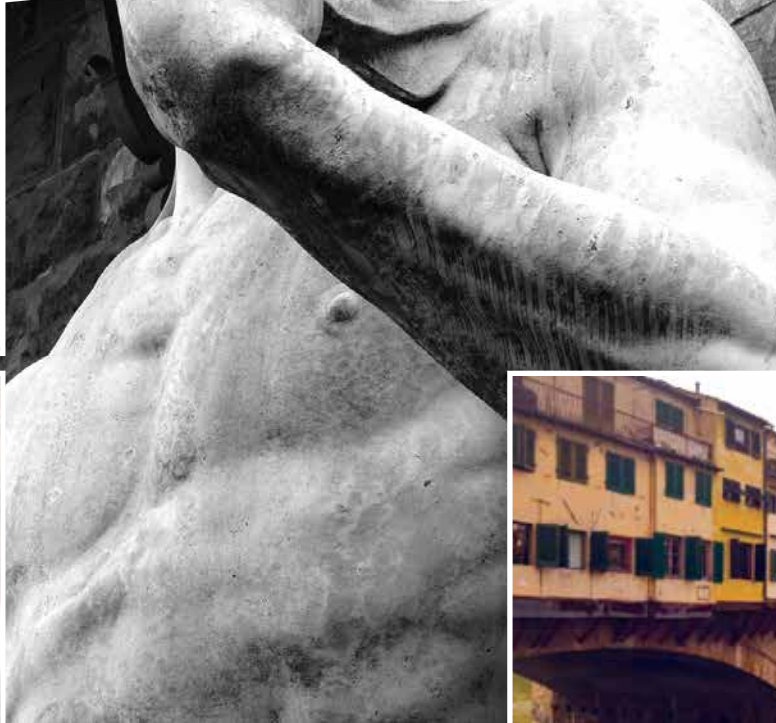
ZIN

Oliwia Szynol

Zdjęcia Oliwia Szynol | Photos by Oliwia Szynol

BIG
TIME
TAKE
OVER

ARTzin | nieZNANI unKNOWN

11

Wiktoria Jurak

To 15 letnia dziewczyna z Liceum Sztuk Plastycznych w Gliwicach, która mimo swoich plastycznych zdolności i aspiracji, chciałaby również zostać pisarką. Pisze od najmłodszych lat, wytrwale dąży cały czas do celu i jest bliska skończenia pierwszej powieści, z którą jeszcze nie wie co dalej. Jej ulubionymi malarzami są Vincent Van Gogh i Frida Kahlo, których lubi nie tylko ze względu na ich sztukę, ale również przez ich biografie. Oprócz pisania, malowania, małej ilości snu i wyrywania sobie włosów z nerwów - lubi grać w gry video, z których często czerpie inspiracje. Dodatkowo, jeszcze trochę ponad rok temu, chciała zostać tancerką, chodziła 10 lat na taniec, gdzie większość to balet klasyczny i współczesny, jednak wolała się zająć czymś stałym, wiecznym, co pozostaje na kartce, jak obraz lub tekst.

She is a 15 year old girl from a secondary school of fine arts in Gliwice, who despite her artistic abilities and aspirations, would also like to become a writer. She writes from an early age, persistently pursues her goal all the time and is close to finishing her first novel, with which she does not know what to do next. Her favorite painters are Vincent Van Gogh and Frida Kahlo, whom she likes not only for their art but also their biographies. Apart from writing, painting, a little sleep and tearing his hair out of his nerves - she likes to play games from which she has inspiration. Additionally, more than a year ago, she wanted to become a dancer, she went to dance for 10 years, most of which were classical and contemporary ballet, but she preferred to do something permanent, eternal, which remains on the sheet, like a picture or a text.

Chłód

Jezioro. Jezioro było moją pierwszą myślą, odnośnie tego gdzie mogła być moja przyjaciółka. To była moja ostatnia kładka ratunku, ponieważ nie wiedziałam gdzie mogłaby się udać.

Zniknęła tak... Nagle.

Wiedziała na szczęście jak bardzo chciała tam popływać, odkąd przyjechaliśmy do chatki w lasku.

Moja przyjaciółka była pod wpływem alkoholu więc korzystanie w takim stanie z jeziora mogło się skończyć w różne nieciekawe sposoby. Przez samą tą myśl, przeszedł mnie dreszcz po plecach. Zaczęłam więc nawoływać przyjaciółkę:

Klaudia. Brak odzewu. Nic. Cisza. Nawoływałam dalej - cholerny brak odpowiedzi.

Szłam dalej, powoli, nerwowo, aż dostrzegłam tafle wody odbijającą piękne niebieskie niebo i słońce grzące w plecy.

Aura jeziora była tajemnicza, niczym jak z książek i opowiadać o magicznych, mrocznych miejscach niedostępnych dla zwykłych śmiertelników.

Zrobiłam jeszcze parę kroków, aż zobaczyłam To. Oddałabym wszystko, aby tego nie zobaczyć.

Mroczność tego miejsca pogłębiła się, szybko i brutalnie. Poczułam żółć w gardle, stopy wzrosły mi w ziemie, kręciło mi się w głowie.

Mówiłam do siebie aby się ruszyć, zrobić coś, ale nie mogłam. Nie mogłam, nie mogłam, nie mogłam! Nie była w stanie się poruszyć. Nie mogłam oddychać. Czułam tylko wolno spływającą łzę po policzku. Kolejną i kolejną.

Próbowałam złapać oddech.

Po chwili coś mnie tknęło i zrobiłam kilka kroków, by potem spaść na kolanach. Mrok, który kojarzył mi się z tym miejscem, stał się rzeczywistością. Nie był już opowiadaniem, a gównianą prawdą, bez szczęśliwego zakończenia, a z chłodem.

Chłód bił od tej sceny. Wśród pięknej roślinności leżało coś. Ktoś.

Krew. Dużo krwi. Lawina cholernej krwi. Otworzyłam usta jednak nie byłam w stanie wydać, żadnego głosu, żadnej samogłoski.

Klaudia.

Kurwa Klaudia.

Moja najlepsza przyjaciółka leżała we krwi. Wydawało się to koszmarem. Upadłam na kolana.

Po chwili przeszłam na kolanach bliżej przyjaciółki i drżącymi dłońmi dotknęłam jej szyi w celu zbadania pulsu.

Nic. Pustka. Chłód.

Poczułam jakby jakiś zły omen stał nade mną. Jakby czarny kot przeszedł mi drogę.

Chill

The lake. The lake was my first thought: where is my friend. Lake was my last lifeline, because i don't know where she's gone. She just dissapearted like that... suddenly. Fortunately, I knew how much she wanted to go swimming in the lake. She wanted do that since she came to the cabin in the woods.

She was under the effect of alcohol, so swimming in this state was irresponsible. This can end in not so interesting ways. This thought made me shiver. So i start calling out to my friend: Klaudia. No response. Nothing. Silence. I kept screaming - fucking no answer. I kept walking, slowly, nervoursly, then i saw sheets of water which reflectes the blue sky and the sun, thundering in my back.

The aura of lake was secret and mysterious like from book's and story's about a magical, dark place inaccessible to mere mortals.

I did a few steps - when i saw That. I would give back everything to not to see it. The darkness of this place got bigger, faster and brutally. I felt ill , my feet collapsed to the ground, I felt dizzy. I sayed to myself to move on, make something, but I can't. I can't, I can't, I can't! I couldn't move. I couldn't breathe. I felt a tear running slowly down my cheek. Another one and another one. I try to catch my breath.

After a while something hit me and I took a few steps, then fell to my knees. The darkness, who remind me with this place, became a reality. It wasn't a story, but a shitty truth, without any happy ending. Just a chill.

There was something among this beautifull vegetation. Someone...
Blood. A lot of blood. A fucking avalanche of blood. I opened my mouth but I couldn't say anything, no vowel, nothing.
Klaudia
Fucking Klaudia.

My best friend was in the blood. This seemed like a nightmare.

After a while I walked over to her on my knees to check her pulse. I did it with my trembling hands. Nothing. No pulse. Emptiness. Just a chill.

I felt as if some bad omen was standing over me. As if a black cat had crossed my way.
As if a black cat had crossed my way.

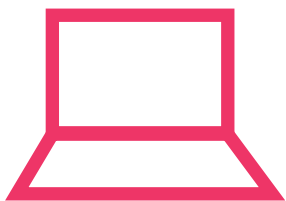
ART

Karolina Kamińska

Jeszcze w szkole artystycznej,
entuzjastka fantastyki
i science fiction.
Lubi od czasu do czasu
napisać jakąś krótką historię.

Still in art school, fantasy
and science fiction enthusiast.
Likes to write a short story
from time to time.

z i v

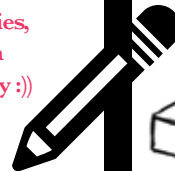
Ida BIENIEK

Jestem Ida. Studiuję w Łodzi, ale moje serduszek leży na Śląsku. Od wielu lat tworzę rozmaite ilustracje i projekty tatuaży, bawiąc się różnymi stylami i konwencjami. Lubię kino, sztukę współczesną i polski rap, ale stale poszerzam swoje horyzonty :))

Hi, I'm Ida. I study in Łódź, but my heart belongs to Silesia. For many years I have been creating various illustrations and tattoo designs. I like to play with different styles of art and conventions. I also like watching movies, contemporary art and Polish rap, but I am searching for a new inspirations constantly :))

Zapraszamy na profil Idy na Instagramie, aby zobaczyć więcej jej prac
Follow Ida's Instagram profile to see more of her works

@idaktype_art

Młodzi artyści i edukatorzy młodzieżowi na co dzień korzystają z nowych technologii i komunikacji cyfrowej. Narzędzia te całkowicie zmieniły sposoby tworzenia, produkcji czy rozpowszechniania dzieł sztuki, otwierając nowe możliwości dostępu do kultury i jej osobistej reinterpretacji, a globalizacja umożliwia artystom dotarcie do niewyobrażalnej wcześniej liczby odbiorców. Tę zmianę staraliśmy się przedstawić rysunkami Idy Bieniek stworzonymi na potrzeby projektu #BTTO.

Emerging artists and youth educators use new technologies and digital communication every day. These tools have totally changed the ways of creation, production, or dissemination of works of culture, making available new possibilities to access and personally reinterpret culture, and globalisation enables artists to reach a previously unimaginable number of recipients. We tried to present this change by Ida Bieniek's drawings created for #BTTO project.

<https://www.bigtimetakeover.eu/>

Międzynarodowy projekt w ramach którego partnerzy z 5 krajów (Polski, Cypru, Włoch, Macedonii Północnej i Wielkiej Brytanii) pracują nad rozwojem innowacyjnych metod rozwoju kreatywności i wzmocnienia umiejętności cyfrowych młodych ludzi poprzez rozwój kompetencji i narzędzi dla edukatorów pracujących z młodzieżą.

An international project which aims to develop innovative methods of boosting creativity and strengthening digital skills of young people through competence development and tools for educators working with the youth. The project is pursued with partners of 5 countries (Poland, Cyprus, Italy, North Macedonia and Great Britain).

Kwiecień 2022
| April 2022

PUBLIKACJA BEZPŁATNA
| FREE PUBLICATION

Ten projekt został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko ich autora i Komisja Europejska nie ponosi odpowiedzialności za umieszczoną w nim zawartość merytoryczną.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Wydawca: **Fundacja ARTeria**
Publisher: **Foundation ARTeria**

Specjalne podziękowania dla grona pedagogicznego oraz dyrekcji Zespołu Szkół ANIMATOR w Gliwicach.
Special thanks to the teaching staff and the head of the ANIMATOR School Complex in Gliwice.

Autorzy i współpracownicy

| **Authors and contributors:**

Ida Bieniek, Natalia Borewicz, Emilia (Devyn) Czernek, Wiktoria Jurak, Karolina Kamińska, Katarzyna Kapcia, Jakub Karch, Michał Korolewicz, Olga Sarna, Anna Sierakowska, Patryk Skowroń, Michał Szydłowski, Oliwia Szynol, Mikołaj Woszczyk, Magdalena Zieleńska, Zofia Kruger Żaba

Partnerzy | **Partners:**

